

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article12694>

Va influir 'l'aturada de país' a la jornada de vaga general del 3 d'octubre? Una aproximació quantitativa

Diversos sindicats vam convocar vaga general a Catalunya pel 3 d'octubre de 2017. Aquell dia es va viure una jornada massiva de mobilització que va afectar molt fortament al funcionament econòmic del país, amb centenars de milers de persones al carrer tota la jornada. Unes hores abans l'anomenada 'taula per la democràcia' (amb la participació d'ANC, Òmnium, CCOO i UGT) havien fet una crida a fer una 'aturada de país'.

I què era això de l'aturada de país? Suposava que administracions, sindicats i patronals pactessin tancaments amb pagament de nòmines a les plantilles (és a dir, que no fessin vaga efectiva amb el descompte corresponent). La durada d'aquests tancaments s'havia d'acordar (uns minuts, unes hores, tot el dia). I pagar.

Des del moment del seu anunci, vespre de l'1 d'octubre, es va posar en marxa tota la maquinària de propaganda governamental per projectar que aquell dimarts la impressionant mobilització que es produiria seria possible única i exclusivament per l'acció de govern, patronal i sindicats majoritaris.

Amb la recent publicació de les estadístiques de vaga del mes d'octubre tenim l'oportunitat de comprovar diversos aspectes, com intensitat en el seu seguiment respecte altres convocatòries, així com també contrastar si la massiva ocupació dels carrers tot aquell dia va ser possible per pactes 'patronal-sindicats majoritaris' o bé per treballadors en contra de la voluntat de la seva empresa, fent vaga i comptant doncs a les estadístiques.

La data del 3 d'octubre va ser el 3 d'octubre no per casualitat sinó per certs anàlisis previs respecte del moment i l'escenari que es veia com a més probable. El desplegament repressiu de l'estat i accions sense màscara les setmanes prèvies apuntaven no només a una operació repressiva més, sinó a quelcom més preocupant, al marge del volum d'agressions, sobre el que hem de reflexionar totes, doncs ha vingut per quedar-se.

Bé, doncs, va tenir influència 'l'aturada de país' en la mobilització del dia 3?. Vejam què diuen les dades.

Segons IDESCAT, la població assalariada catalana al sector privat és de 2.382.000 treballadores, mentre que al sector públic és 397.000, d'aquests, 200.922 depenen directament de la Generalitat, 27.176 de l'Administració de l'Estat.

Què vol dir això? En una estructura pública pigmea (Catalunya és la comunitat de tot l'estat amb menys percentatge de treballadors públics en relació als del sector privat), és evident que la clau d'una vaga general està en la resposta dels treballadors de l'empresa privada i no dels de la pública. Per tant, el que faci o deixi de fer la Generalitat de Catalunya i ajuntaments propers, és irrellevant respecte el total.

Veiem què va passar amb les dades de la vaga pròpiament dita (és a dir assalariats que no van anar a treballar en contra del que pensava el seu patró i van rebre doncs, el descompte corresponent).

L'Octubre de 2017, es van fer a Catalunya 9.023.624 hores de vaga. Un any abans, aquest valor va ser de 84.264 hores (és a dir, el 0,9% de les hores del mateix mes al 2017). Per fer-nos una idea del que implica aquest volum, la vaga general del 14-N de 2012, dades sumades de tot l'estat, van ser de 11.599.492. És a dir, el 3-O es van fer el 78% de les hores de la vaga general del 14-N de 2012 a tot l'estat espanyol. Les hores realitzades l'octubre a Catalunya s'acosten molt, també, a les de tot l'estat espanyol per l'any 2016, 11.409.992.

Què ens estan dient aquestes dades? A Catalunya va haver la vaga general més gran dels darrers 25 anys, com a mínim. El volum de personal públic que pogués estar afectat per 'l'aturada de país' és molt reduït (El 84% de les treballadores treballa al sector privat, sense tenir en compte personal públic de l'administració de l'estat o

Va influir 'l'aturada de país' a la jornada de vaga general del 3 d'octubre? Una aproximació quantitativa

ajuntaments). I és prou clar que si no s'hagués fet la maniobra governamental, el seguiment al sector públic hauria estat igualment en la mateixa escala que el comportament massiu del sector privat.

A l'empresa privada, excepte anècdotes com supermercats Bon Preu i algunes pimes, la pràctica totalitat de les persones que estaven al carrer hi eren sense pactar res amb la seva empresa. Les dades objectives consolidades indiquen que els vaguistes a Catalunya van estar molt a prop del total de vaguistes de tot l'estat espanyol d'alguna de les vagues convocades el 2012.

De fet CCOO i UGT no van ajudar en res. La seva acció sindical el 2 d'octubre va anar en sentit contrari: intentant competir amb la vaga per reconvertir-la en aturadetes pactades. Hem de tenir en compte que cap empresa important va seguir aquests pactes simbòlics, com poden certificar les companyes de SEAT o NISSAN per posar dos exemples.

El sindicalisme majoritari es jugava molt aquells dies. Diumenge al matí ja era prou clar que la vaga seria massiva i no tenir absolutament cap paper en una mobilització així, implicava un cop a la línia de flotació de la suposada exclusivitat en la mobilització exitosa de masses obreres, que s'intenta defensar com es pot des d'aquests dos sindicats. Un miratge, al capdavant.

Referent a les manifestacions de la tarda a Barcelona, una va omplir el passeig de gràcia i una altra la plaça universitat. A quina va donar minuts i seguiment els mitjans governamentals i processistes?

En definitiva, 'l'aturada de país' va ser una operació de propaganda amb una incidència quantitativa ínfima, tal i com diuen les dades i no cap opinió personal. Va ser, doncs, "el procés" la raó del fort seguiment de la vaga general? Bé, potser no exactament. D'aquí pocs dies podrem avaluar el resultat de la vaga general del 8 de novembre (que ja podem intuir), també amb la seva 'aturada de país' i amb el govern a la presó com a element potenciador.

No. El 3 d'octubre es va produir una vaga general impressionant per diverses raons, sent la principal d'elles la tasca brutal que va fer el piquet del Piolín al colpejar intensivament estrats heterogenis d'una població que va quedar en estat de shock. La brutalitat viscuda en primera persona o pels testimonis propers i les imatges a xarxes socials van fer la resta.

L'anarcosindicalisme no pot abanderar l'èxit de la vaga general, com si el poguéssim repetir demà o quan vulguem. Som conscients d'on som, el que no implica que sí es va fer un anàlisi acurat uns dies enrere i es va respondre amb l'agilitat que ens fa fortes. El moviment llibertari va estar a l'alçada del moment i cap operació propagandística paragovernamental ens farà creure que no som capaços de prendre la iniciativa quan la situació és propícia, malgrat l'estat, malgrat el sindicalisme de pau social i malgrat els aparells de comunicació de qualsevol poder.

Ens queda ser més conscients i seguir actuant en conseqüència, contra tota repressió i per un increment dels intents per passar a l'ofensiva, recuperant drets socials i laborals.

Secretariat Permanent del Comitè Confederal de la CGT de Catalunya

3 de desembre de 2017